

تخت روانچی گفته در چهار سال گذشته آمریکا بیش از ۱۵۰۰ تحریم علیه ایران اعمال کرده و تمامی بخش‌های اقتصاد ایران را هدف قرار داده است.

در نشست شورای امنیت درباره قطعنامه ۲۲۳۱:

نماینده دائم ایران در سازمان ملل متحد گفت:

هرگونه پیشنهاد برای اصلاح، مذاکره مجدد یا تمدید برجام مغایر قطعنامه ۲۲۳۱ و مسلماً برای ایران ناپذیرفتنی است.

به گزارش اسپادانا خبر، متن کامل بیانیه مجید تخت روانچی در نشست شورای امنیت سازمان ملل متحد که با موضوع بررسی دهمین گزارش دبیرکل سازمان ملل درباره قطعنامه ۲۲۳۱ برگزار شد به شرح زیر است:

«بنام خداوند بخشنده مهربان

آقای رئیس،

تقریباً چهار ماه پس از اقدام شکست خورده آمریکا برای تخریب برجام، شورای امنیت مجدداً در حال بررسی اجرای قطعنامه ۲۲۳۱ و برجام است.

طبق قطعنامه ۲۲۳۱، برجام به عنوان «یک راه حل جامع، درازمدت و مناسب برای موضوع هسته‌ای ایران» منعقد شد تا «یک رابطه جدید با ایران را بنا نهد» و «همکاری و تعاملات عادی تجاری و اقتصادی با ایران» را تسهیل و تقویت کند.

انعقاد برجام نتیجه مذاکراتی طاقت فرسا، شامل بده بستان‌های دشوار بود و هرگونه پیشنهاد برای اصلاح، مذاکره مجدد یا تمدید آن مغایر قطعنامه ۲۲۳۱ و مسلماً برای ایران غیرقابل پذیرش است.

بعد از خروج از برجام در ۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۷، آمریکا تمام تحریم‌های هسته‌ای خود را مجدداً اعمال نمود و از آن زمان با اتخاذ سیاست خصمانه‌ای نسبت به برجام و ایران به آزار و اذیت پنهان و آشکار، مستمر و گسترده شرکای تجاری ایران روی آورده است.

با این اقدامات، آمریکا با ارتکاب چندین «نقض فاحش» برجام، مرتکب نقض ماهوی، نظام‌مند و مستمر تعهدات حقوقی‌اش ذیل قطعنامه ۲۲۳۱، منشور ملل متحد و حقوق بین‌الملل گردیده است.

همچنین با تهدید گستاخانه دیگر دولت‌ها مبنی بر اینکه یا قطعنامه ۲۲۳۱ را نقض کنند یا مشمول مجازات می‌شوند، آمریکا نه تنها به تعهدات خود ذیل آن قطعنامه پایبند نمانده بلکه عملاً مانع اجرای تعهدات دیگر دولت‌های عضو نیز شده است.

آمریکا همچنین از اجرای قرار تأمین دیوان بین‌المللی دادگستری که در ۱۱ مهر ۱۳۹۷ و به اتفاق آرای قضات آن صادر شده و

این کشور را ملزم می‌سازد تا موانع تجارت اقلام بشردوستانه با ایران را رفع کند، سرپیچی کرده است.

با وجود این به جای اتخاذ اقدامات جبرانی مجاز در برجام، ایران براساس درخواست سه کشور اروپایی، حداکثر خویشتنداری و صبر راهبردی را برای مدت یک سال در پیش گرفت ولی خویشتنداری حداکثری ایران با به اصطلاح «فشار حداکثری» آمریکا و تحریم‌های غیرقانونی روزافزونش و همچنین ناتوانی مطلق سه کشور اروپایی و اتحادیه اروپا در اجرای تعهداتشان مواجه گردید. تحت این شرایط، چاره‌ای برای ما جز برداشتن گام‌های جبرانی در انطباق کامل با بندهای ۲۶ و ۳۶ برجام باقی نماند که براساس آنها در صورت «اعمال تحریم‌های جدید یا اعمال مجدد تحریم‌های قبلی»، ایران حق «توقف اجرای تعهداتش به صورت کلی یا جزئی» را دارد. بنابراین، گام‌های ایران کاملاً مطابق با حقوق و تعهدات ما ذیل برجام و مهمتر اینکه، کاملاً بازگشت‌پذیر می‌باشند.

در چهار سال گذشته، آمریکا بیش از ۱۵۰۰ تحریم علیه ایران اعمال کرده و تمامی بخش‌های اقتصاد ایران را هدف قرار داده و تقریباً تمامی عوائد ایران از برجام را از بین برده است. چنین تحریم‌هایی که انتظار می‌رود تعداد آنها حتی تا آخرین دقایق حضور دولت کنونی آمریکا در قدرت نیز افزایش یابد در واقع یک جنگ تمام عیار است که در آن، ابزار اقتصادی جایگزین سلاح شده است. طبق گفته‌های مقامات آمریکایی، هدف تحریم‌ها «گرسنگی دادن» به مردم ایران، با استفاده از غذا و دارو به عنوان سلاح است که حتی در زمان جنگ هم ممنوع می‌باشد.

تحریم‌ها مانع واردات کالاهای بشردوستانه نظیر تجهیزات درمانی و داروهای حیاتی برای بیماری‌های خاص و دشوار می‌شود. در زمانی که ایران با یکی از بدترین انواع شیوع کرونا مواجه است، تحریم‌ها به صورت گسترده‌ای اقدام ملی ما در مقابله با این بیماری همه‌گیر را با مانع مواجه می‌سازد.

ادعای آمریکا در مورد معاف بودن اقلام بشردوستانه از تحریم‌ها کاملاً دروغ است. به عنوان مثال، حتی امروزه هم ما نمی‌توانیم به آسانی داروهای تسکین مشکلات تنفسی آسیب دیدگان از سلاح‌های شیمیایی را سلاح‌هایی را که توسط برخی کشورهای غربی به صدام ارائه و توسط وی در تجاوز به ایران استفاده شد، وارد کنیم. آمریکا ادعا می‌کند تحریم‌ها «علیه مردم ایران» نیست. این نیز یک دورویی محض است چرا که تحریم‌ها ضعیف‌ترین اقشار جامعه را هدف قرار می‌دهد، به فقرا بیش از اغنیاء، به افراد بیمار بیش از افراد سالم و به کودکان و خردسالان بیش از بزرگسالان آسیب می‌زند. تحریم‌ها فقط منشقت اقتصادی ایجاد نمی‌کند بلکه در موارد زیادی باعث مرگ و میر انسان‌های بی‌گناه اقشار مختلف جامعه می‌شود. با هر معیاری، تحریم‌های آمریکا غیرقانونی، نامشروع، غیراخلاقی، غیرانسانی و ظالمانه است و نمی‌توان نام دیگری جز تروریسم اقتصادی و جنایت علیه بشریت بر آن نهاد. ضمناً، تحریم‌ها فقط بخشی از رفتار و سیاست‌های قلدرمآبانه و مخرب آمریکا علیه کشور من، شامل ایران‌هراسی نظام‌مند، جنگ طلبی، ماجراجویی نظامی در خلیج فارس، دخالت در امور داخلی ایران و بسیاری اقدامات غیرقانونی و تحریک‌کننده دیگر می‌باشد. مثال زنده این سیاست شکست خورده، ترور وحشیانه شهید قاسم سلیمانی حدود یک سال قبل است. این اقدام تروریستی که به دستور مستقیم رئیس‌جمهور آمریکا صورت گرفت، یک نقض فاحش حقوق بین الملل است. سرخ‌های جدی نیز وجود دارد که ترور شهید فخری زاده، دانشمند برجسته ایرانی در ۶ آذر ۱۳۹۹ توسط رژیم اسرائیل، نزدیک‌ترین متحد آمریکا در منطقه، صورت گرفته است که دارای سابقه‌ای سیاه و طولانی در انجام چنین اقدامات تروریستی علیه دانشمندان هسته‌ای ایران در گذشته است.

طی چهار سال گذشته، آمریکا و متحدین منطقه ایش یک سری اقدامات هماهنگ با توسل به تمامی ابزارهای موجود از جمله اقدامات نامشروع و غیرقانونی صورت دادند تا برجام را از بین ببرند. به عنوان مثال، شما، آقای رئیس و نیز اعضای محترم شورا شاهد بودید که این تابستان چگونه آمریکا با لجاجت تلاش کرد از فرآیند شورا و مقررات قطعنامه ۲۲۳۱ سو استفاده کند تا مقررات تسلیحاتی آن قطعنامه را تمدید نماید. حتی زمانی که قطعنامه پیشنهادی آمریکا، جز خود آن کشور فقط یک رأی مثبت کسب نمود، آمریکا سیاست مخرب خود را متوقف نکرد و تلاش ناموفقی با سو استفاده از به اصطلاح سازوکار ماشه را برای تخریب برجام و قطعنامه ۲۲۳۱ را آغاز نمود. این بار، هیچک از اعضای شورا از آمریکا حمایت نکرد و مهمتر اینکه، ۱۳ عضو شورا آن را چند بار شفاهاً و کتباً رد نمودند و نهایتاً دو رئیس متوالی شورای امنیت اعلام کردند در موقعیتی نیستند که اقدام دیگری در قبال ادعاهای آمریکا بعمل آورند. بنابراین، حرکت آمریکا با یک شکست کامل در شورا مواجه شد.

آمریکا هم اکنون ناامیدانه تلاش می‌کند همان موضوع را در کمیته پنجم مجمع عمومی مطرح کند. این اقدام غیرقانونی با هدف تأسیس و تأمین مالی یک رژیم تحریمی شورای امنیت، بدون تأیید آن از طرف این شورا است. از دولت‌های عضو ملل متحد انتظار می‌رود اجازه ندهند سازوکارهای سازمان ملل مورد سو استفاده قرار گیرد و به پیشنهاد آمریکا در برنامه بودجه سال ۲۰۲۱ برای اجرای قطعنامه ۲۲۲۱ رأی منفی بدهند. بار دیگر، صمیمانه از اعضای شورا برای حمایت ارزشمندشان قدردانی می‌کنم. نظرات و ملاحظات شما فقط در حمایت از برجام به عنوان یک دستاورد دیپلماسی نبود، بلکه حمایت قوی از چندجانبه‌گرایی و حاکمیت قانون و یک نه بلند و روشن به یکجانبه‌گرایی و قلدری بود. تداوم چنین حمایتی برای اطمینان از اجرای کامل و بدون شرط قطعنامه ۲۲۳۱ و برجام توسط تمامی اعضای برجام ضروری است. همانطور که مقررات تسلیحاتی و مسافرتی قطعنامه ۲۲۳۱ وفقی زمان بندهای مقرر در قطعنامه در ۲۷ مهر ۱۳۹۹ خاتمه یافت، بقیه مقررات قطعنامه نیز باید طبق زمان بندی‌های مندرج در آن اجرا شده و خاتمه یابد. برای حفظ برجام، ایران هزینه گزافی پرداخته و بیش از سهم منصفانه اش تلاش کرده است. بنابراین، هیچکس نمی‌تواند از ما انتظار بیشتری داشته باشد. در واقع، آن دسته از اعضای برجام که سال‌ها تعهداتشان ذیل قطعنامه ۲۲۳۱ و برجام را نقض کردند باید مسئولیت بیشتری تقبل کنند.

ایران در حال اجرای تعهداتش ذیل برجام بوده است. با وجود این، تحریم‌های غیرقانونی آمریکا و عدم پایبندی سه کشور اروپایی به تعهدات خود تحت برجام، نه تنها ایران را از منافع پیش بینی شده در برجام، یعنی انتفاع از روابط اقتصادی و تجاری عادی با دیگران محروم ساخته بلکه مشقات و صدمات سنگینی به اقتصاد و مردم ما وارد آورده است. سیاست به اصطلاح

فشار حداکثری آمریکا علیه ایران با مقاومت حداکثری ما مواجه شده و نتوانسته است ما را چنانکه رؤیای مقامات آمریکایی بود، به زانو درآورد. باید تاکنون روشن شده باشد که سیاست ارباب و فشار بر ایران هیچ نتیجه‌ای نداشته و نخواهد داشت. تنها راه ممکن بازگشت به اجرای فوری، کامل و بدون شرط برجام است. همانطور که صراحتاً توسط مقامات ما بیان شده، به محض اینکه اعضای برجام شروع به اجرای بی قید و شرط، مؤثر و کامل تعهداتشان نمایند، ایران هم اجرای تعهدات خود تحت برجام را از سرخواهد گرفت. موضع اصولی ما طی سالهای اخیر همواره همین بوده که حالا، متعاقب تصویب قانون اخیر توسط مجلس ما، به یک تعهد حقوقی الزام آور برای دولت تبدیل شده است. **برجام را نمی‌توان با هیچ موضوع دیگری پیوند زد چرا که دستورکار مذاکرات برجام از ابتدا مسئله هسته‌ای بود. ما تصمیم گرفتیم اجازه ندهیم مسائل دیگر، مذاکرات پیشاپیش دشوار را پیچیده‌تر کند. این یک تصمیم بسیار عاقلانه بود که توسط تمام اعضای برجام اتخاذ شد. بنابراین، در حال حاضر هر گونه تلاش برای پیوند زدن آینده برجام به مسائل غیرمرتبط و متفرقه محکوم به شکست است.**

ما در مناسبت‌های متعدد موضع خود را در مورد توانایی‌های دفاعی کشورمان کاملاً روشن ساخته ایم. طبق حقوق بین الملل، توسعه برنامه موشکی متعارف حق ذاتی هر کشوری بوده و ایران نیز از این قاعده مستثنی نیست. از این رو، ایران در مورد برنامه موشک‌های بالستیک خود مذاکره نخواهد کرد. به خاطر واقع شدن در منطقه حساسی چون خاورمیانه، ما اجازه نخواهیم داد امنیت و توانمندی دفاعی متعارفمان به خطر افتاده، محدود یا تضعیف گردد. سیاست‌های قلدربانه برخی قدرتها ایران را مرعوب نخواهد کرد تا از وسایل دفاعی مشروع خود دست بردارد.

تنها منبع بی‌ثباتی و ناامنی در منطقه ما حضور تعداد زیادی از نیروهای آمریکایی تقریباً در تمام کشورهای همسایه ایران، خلیج فارس و دریای عمان و همچنین جریان سیل‌آسای پیچیده‌ترین سلاح‌های آمریکا و دیگر کشورهای غربی به این منطقه است.

منطقه خلیج فارس از سال‌ها مداخله خارجی، درگیری و رقابت‌های ناسالم رنج می‌برد. این منطقه در اثر جریان لجام گسیخته سلاح‌های خطرناک کشورهای غربی به بشکه باروتی تبدیل شده است. برای فروش سلاح بیشتر به این منطقه، این کشورها به اختلافات در این منطقه دامن می‌زنند و سیاست «تفرقه بیانداز و حکومت کن» را در پیش گرفته‌اند. وقت آن رسیده است که در جهت ایجاد منطقه‌ای بهتر، امن‌تر و مرفه‌تر کشورهای منطقه با حسن نیت با یکدیگر همکاری کنند. ابتکار صلح هرمز ما (موسوم به طرح امید) رهنمودی برای نزدیک کردن کشورهای منطقه به یکدیگر با هدف حل اختلافات آنها و ایجاد روابط دوستانه‌تر میان آنها است. امیدواریم این فراخوان صادقانه و صمیمانه ما برای گشودن صفحه‌ای جدید در همکاری‌های منطقه‌ای، به زودی مورد توجه همسایگان ما در خلیج فارس قرار گیرد.

در پایان مایلیم اعلام نمایم که ملاحظات ما در مورد گزارش دبیرکل در نامه من که قبلاً به شورای امنیت فرستاده شده، منعکس شده و دیدگاه‌های ما در مورد مسائلی که امروز در سخنانم به آنها نپرداختم را شامل می‌شود.

متشکرم آقای رئیس.»

برچسب ها: [شورای امنیت](#) [1]

[تحریم](#) [2]

[برجام](#) [3]